

Stille Zaterdag 2009

Open Hof

Overdenking bij Psalm 131

Gemeente

Na gedane arbeid is het goed rusten.
Wie kent dat niet, dat je een zware klus tot een goed einde hebt gebracht.
Je bent er helemaal doorheen gegaan. Inclusief ook de momenten van vertwijfeling, van vast zitten en stuk zitten en dan toch weer verder en dan het moment dat je kunt zeggen, het is klaar
Dat is toch typisch het gevoel van de zaterdagavond.
Tenminste vanouds.
Op de zaterdagavond werden de dingen afgerond en kwam de voorbereiding op de zondag.
Ik herinner me nog van vroeger hoe op boeren erven de voortuin werd aangeharkt en het grind van de oprit.
En dan kon de rustdag komen.
Dat heeft haast iets idyllisch
En dus mooier dan de werkelijkheid toch vaak is.
Want ook aan het einde van een week is het werk vaak nog lang niet af.
En er is meer dan het werk
Er zijn zoveel dingen die ons bezig houden.
De stress de spanningen de zorgen.
Ook op zaterdagavond zit dat dan nog boven op je nek
Hoezo rust. En toch.
Toch mogen wij die rust vinden.
Niet pas als alles af en klaar en in orde is.
Nee, ook midden in de stress en de zorgen.
En dat hoeft niet alleen op zaterdagavond.
Al is het een zegen als we dat goddelijke ritme van de week en de rustdag weten te bewaren.
En dan mag toch die zaterdagavond een momnet zijn om de rust in te gaan om dat te zoeken en te beoefenen, niet alleen voor de zondag maar voor alle dagen van je leven.

Psalm 131 spreekt van die rust.
De rust van het kind dat honger had en had gehuild en dat toen bij zijn moeder alles heeft gekregen, zijn buikje vol helemaal voldaan.
Een beeld van volkomen rust en vrede.
Zo is mijn ziel in mij.
Je ziel, dat ben jij als mens in je verlangens je behoeften je noden je zorgen. Juist de plek waar de onrust zo groot kan zijn.
Door wat je mist
Door waar je bang voor bent
Door waar je met alle vezels van je bestaan naar verlangt.
In palm 42 is onze ziel uitgebeeld als een hert met kloppende flanken en een uitgestrekte hals smachtend naar water.
O mijn ziel, wat buigt g' u neder?
Waartoe zijt g' in mij onrust?

Die onrustige ziel van mij kan die echt tot rust en vrede komen
Ja, de psalmist spreekt ervan.
Ja, dat kan.
Als een kind bij zijn moeder.

Ja, het kan zo belooft de Here Jezus ons ook:
Kom bij mij en ik zal je rust geven
Kom bij mij neem mijn juk op je en je zult rust vinden voor je ziel.

Je moet er wel iets voor doen.
Het komt je niet aanwaaien.
Je moet er zelfs flink mee aan de slag
Dat zegt de psalm: ik heb mij ziel tot rust gebracht, daar is inzet en werk, zelfs zwaar werk aan vooraf
gegaan.
Het is hetzelfde woord dat het Hebreeuws ook gebruikt voor het egaliseren en in orde maken van
een akker.
Een akker vol met keien en stronken en bulten en gaten.
Dat is zelfs het zwaarste werk dat er bestaat voor een landbouwer.
En ook de Here Jezus komt met een opdracht waar hard werk in doorklinkt
Neem mijn juk op je
Hard werk maar tegelijk zegt de Heer daarbij: schrik niet, mijn juk is licht en mijn juk is zacht.
Door mijn juk op je te nemen zul je rust vinden voor je ziel

Wat is dat?
Wat is dat harde werk waar de psalm van spreekt
Wat is dat juk van Jezus.

Allereerst iets over dat harde werk.
Er zijn dingen in ons leven die ons heel zwaar vallen.
Dat is niet gewoon lekker werken en daarbij ook je moeten inspannen.
Nee, dan gaat het over dingen waar je echt onder gebukt gaat
Waar je niet uit komt
Wat elke dag terugkeert als iets dat je leven pijnlijk maakt of zelfs somber en zelfs uiteindelijk
uitzichtloos.
Dan gaat het toch vaak over dingen die je je zo heel anders had voorgesteld, die bitter tegenvallen.
Of dan gaat het om diepe verlangens die onvervuld zijn gebleven en waar je elke dag onder lijdt.
En dan gaat het bij een gelovig mens ook vaak om dingen die met god te maken hebben.
Dat je je geloof en je leven met god zo anders is dan je had verwacht.
Beloften die voor jou niet in vervulling gaan.
Hoezo troost hulp vrede rust.
Mijn ziel is één al onrust
Dan gaat het ook om dingen die je bang maken.
Of nog erger die angst veroorzaken.
Dan spelen zaken als schuld en schuldgevoel en wroeging een rol
Dan kan op de bodem van alles de angst voor de hel je onrustig maken.
De hel van het afgewezen worden.
Van dat niemand je meer wil hebben
En dat je ook bij God die dichte deur zal vinden.
Wij hebben als moderne mensen de hel wat weggestopt en weggeredeneerd
Maar in het verborgene spookt de hel nog altijd.
Kijk om je heen
Proef het bij de mensen proef het in onze samenleving
De angst de onrust.
Vaak komt dart naar buiten als agressie
Boze mensen zijn vaak van binnen heel bange mensen.

Het zware werk waar de psalm over spreekt is dat je die dingen onder ogen ziet

Dat je als een boer in zijn akker de keien en stronken gaat uitgraven.
Dat je niet over de dingen heen leef
Daar is onze samenleving mee bezig
24 uur per dag afleiding
7 dagen in de week doordraaien.
Ook de rustdag moet eraan geloven.
We willen ons ontspannen. En dat doen we door afleiding te zoeken.
Non stop, werk en ontspanning gaat naadloos in elkaar over
Maar dat lost niets op integendeel.
We bedelven onze onrust
We zoeken afleiding voor onze zielen
– Maar zo wordt het al meer een vulkaan die onherroepelijk tot een uitbarsting zal komen.

Nee, de keien en de stronken in je leven die moet je in het licht brengen.
Die moet je uitgraven.
Dat is zwaar, want in ieder geval kom je er zo achter dat ze niets voor niets begraven waren.
Want je kon er niets mee. En dat komt weer hard op je af.
Dat is het zware deel.
Maar het lichte en zachte deel is
Dat je er ook niet zelf uit hoeft te komen.
Je mag ze bij God brengen
Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u., schrijft Petrus
Dat is geen goedkope opdracht.
Want het is heel wat als je je zorgen je angsten, je vragen je twijfels je teleurstellingen onder ogen
ziet ze benoemt en ze zo bij God brengt.
Maar er wordt ook een enorme last van je afgenomen
Want God zorgt nu voor je.
Het is het begin van de psalm als we lezen:

HEER, niet trots is mijn hart,
Niet hoogmoedig mijn blik,
Ik zoek niet wat te groot ben
Voor mij en te hoog gegrepen.

Niet de mens die het zelf allemaal in de hand heeft en het weet.
Maar de mens die zijn beperkingen erkent die bv niet langer een antwoord op alle vragen hoeft te hebben
Sommige dingen zijn mij te groot
Waarom de dingen gebeuren
Waarom soms Gods belofte zo lang uit blijven
Waarom het soms lijkt alsof God zwijgt
Ik hoef het antwoord niet meer – die dingen gaan mij boven de pet
Ik leg ze in Gods handen _ Hij weet het en Hij zorgt voor me.

Wij mogen dat bij God brengen nog concreter invullen door de dingen bij Jezus te brengen en zelfs daarin nog concreter door de dingen bij zijn kruis neer te leggen.

Want aan dat kruis heeft Jezus getild aan alles waaronder wij gebukt gaan.
Ja, daar heeft Jezus het allemaal op zijn nek genomen.
Onze zorgen onze angsten onze vertwijfeling onze schulden

Inclusief die diep wanhopige vraag

God waar bent u
Waarom hebt u mij verlaten.
Inclusief het geen antwoord krijgen op die vraag.

Daar heeft de Heer al onze keien en stronken uitgegraven en weggedragen
Volkomen.
Want toen hij dat had gedaan riep Hij uit: het is volbracht.
Toen kwam de rust.
De rust dat de hemel openging en er niets in meer instond tussen Jezus en God tussen God en zijn Zoon.
Want alles was betaald
Verzoend
Weggedragen
Volbracht.
Alles van jou en van mij en van deze hele wereld.
En deze Jezus die alles van ons op zich had genomen deze Jezus die zegt nu in volle rust en vertrouwen
Vader in uw handen beveel ik mijn geest
Gisteren zei ik al: zijn sterven overkwam hem niet, het was zijn daad.
Hij gaf zijn Geest in de handen van zijn vader.
Alles was volbracht zodat zelfs de laatste vijand hem in geen enkel opzicht meer bang kon maken.
Wij zijn bang voor de dood want er is zoveel onaf en zoveel niet in orde in ons leven.
Wij zijn bang voor de onbekendheid en voor het oordeel.
Maar de dood jaagt Jezus geen schrik meer aan want alles is voldaan.
Hij gaat terug naar zijn vader
En zo was het voor Jezus na gedane arbeid goed rusten die stille zaterdag
De stilte van stille zaterdag is niet de stilte van de dood de leegte het niets de hel.
De stilte van stille zaterdag is de vervulde stilte
De stilte na het volbrachte werk
De stilte van het zonder enige reserve en beperking helemaal bij God mogen zijn.
De stilte van psalm 131 van het kind in de armen van zijn moeder.
De stilte die in volkomen rust en vertrouwen kan wachten
Want het komt goed
Het wordt Pasen.
En dat is de stilte die wij nu ook mogen ontvangen
In een wereld waarde dood nog niet verwijderd is.
Een wereld gevangen in duisternis
Onze levens nog vol keien en stronken
Maar bij het kruis van de Heer horen we alles is volbracht en ook jij mag je nu in Mijn naam aan God toevertrouwen.
Heden met mij in het Paradijs.
Niets staat meer in tussen God en jou
Je mag schuilen bij God
Je mag je keien en stronken bij hem neerleggen.
Dat is het juk dat je op je moet nemen om dingen niet weg te stoppen maar ook niet om ze zelf op te lossen
Breng ze bij het kruis en ontdek dat je rust en stilte voor je ziel mag vinden bij God
En zoals de psalm eindigt mogen wij het sinds Pasen nog veel zekerder verwachten
3 Israël, hoop op de HEER,
Van nu tot in eeuwigheid.

Ja door de opstanding van Jezus zijn wedergeboren tot een levende hoop

We hebben de stilte van de geborgenheid en van het zekere perspectief
Het komt goed
Meer dan je kunt dromen

Amen.